

Протокол

№

гр. София, 21.10.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в публично заседание на 21.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2648** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК.

На именното повикване в 15.52 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – Г. З. Г. – уведомен от предходно съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв.Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВО – уведомен от предходно съдебно заседание, представлява се от юрк. П., с пълномощно по делото.

СГП - редовно призована, се представлява от прокурор М.

Не се явява вещо лице Г. Н. О..

Страните/поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Докладва на страните, че вещото лице не е изготвило заключението по СМЕ.

Адв. Г.: Молим да се разпитат водените от нас свидетели. Представям доказателства, от които е видно, че доверителят ми сега упражнява трудова дейност. Запознати сме с приложенията №1 и №2, да се приемат.

Юрк. П.: Да се приемат доказателствата. Не възразявам да се разпитат свидетелите.

Прокурорът: Да се приемат доказателствата.

По доказателствата, СЪДЪТ
О П Р Е Д Е Л И :
ПРИЕМА днес представените писмени доказателства.

В залата се въведоха свидетелите на ищеца, като съдът сне самоличността им.
Я. С. С., на 65 г., неосъждан, български гражданин, без дела и родство със страните.
Й. Д. Д., на 54 г. неосъждана, български гражданин без дела и родство със страните.
Предупредени за наказателната отговорност по реда на чл.290 от НК.
Свидетелите обещаха да кажат истината .
Свидетелят С. беше отстранен от съдебната зала.

Свидетелят Д.: С ищеца живеем на семейни начала. Желая да свидетелствам.
Съдът уведоми свидетелката, че може да откаже да отговаря на определени въпроси, които смята, че накърняват и излагат ищеца на опасност, но трябва да посочи защо не иска да отговори.
Свидетелят на въпроси: Познавам Г. от 1999 г. и от тогава живеем заедно. В началото на 2000 г. започна да се оплаква, имаше симптоми, но лекарите не можаха да открият от какво е болен. Болките започнаха след като беше уволнен от Строителни войски, тъй като ги закриха. В началото болките бяха по-нарядко, после започнаха да се засилват. Чувстваше се изморен и нямаше сили. Забелязах, че започна да провлачва единия си крак, имаше силно гадене. В началото мислехме, че е някакъв грип, защото беше през лятото, но се наложи да влезе в болница. След лечението състоянието му се подобри. Нямаше прояви на заболяването до 2017 г., беше добре, възстанови се, като от 2001 г. до 2017 г. не е имал симптоми. Беше спокоен и внимателен, а към мен много внимателен. Към 2017 г. също сме съжителствали, тогава започна да става изнервен, дразнеше го шумът на самолетите, които се приземяват. Живеем в С., до Математическата гимназия, там самолетите летят ниско за приземяване. Преди си лягаше преди полунощ, а след това започна да ляга по-късно, будеше се през нощта към 3-4 ч, беше отвлечен, започна да се затваря, стана неадекватен и тревожен. По това време се разработваше ново щатно в Министерството на регионалното развитие и благоустройство. Носеха се слухове, че на негово място ще бъде назначен друг колега, а той се тревожеше, че ще остане без работа. През 2017 г. имаше проблеми, беше напрегнат, а преди беше весел, по-спокоен. В този момент работеше в министерството, преди да го уволнят беше началник отдел. Продължавахме да живеем заедно, но беше много неспокоен, карахме се за дреболии, казваше ми „сега ли ще переш, ще миеш чинии“. Преди често ходехме на преходи, до В. и по-далечни такива, тогава започна да отказва, просто не можеше да измине тези разстояния, ходили сме по 3-4 км пеша. Разходките ни станаха по-къси, ходехме по 300-400 метра, като почивахме по 15 минути. Г. беше зле със зрението, започна да ме кара да му чета, не можеше да вижда добре текста. Почеркът му се промени, стана по-едър, не се различаваше голяма и малка буква. Трудно задържаше чаша или химикалка, имаше позиви за често уриниране, започна да се изпуска. При уволнението страховете му се оправдаха и на негово място назначиха точно този колега, за когото се говореше, това го съсипа. Премести се в собственото си жилище, държеше се странно с мен,

мислеше, че ще го напусна. Беше 6-8 месеца в болничен, личният лекар го изпрати на невролог. Откриха му „множествена склероза“, лекуваше се с лекарства, вземаше хапчета. След като се върна при мен, беше много отпаднал, не можеше да се справя сам. След като мина една година от уволнението започна да се подобрява, подобри му се и зрението. Подобри се проблемът с уринирането, но провлачваше крака, не можехме да правим преходи дълги. Г. не можа да си намери работа, ходеше и търсеше активно работа, но без успех. След като го възстановиха на старото място, симптомите се върнаха, имаше неприятности. Когато успя да си намери работа на друго място, миналото лято се премести. Изпратиха го на терапия, възстанови се частично, но остана да провлачва крака. Има залитане когато се измори, подпира са на мен, това се получава внезапно.

Съдът и страните нямаха повече въпроси и свидетеля беше освободен от залата, като му се върна документа за самоличност.

В залата се въведе другият свидетел на ищеца.

Свидетелят С.: Познавам Г. от второто полугодие на 2000 г., тогава работех в сградата на министерството. Той беше уравновесен и дисциплиниран човек, беше офицер от Строителни войски. От двама души в отдела, където работеше, той съумя да направи отдел, като стана началник на този отдел. Бяхме близки. Тогава работех по проект в сградата на Министерството на регионалното развитие, но не към министерството. Научих за състоянието му след като го уволниха, това беше 2017 г. есента. При среща той ми каза, че се чувства зле, симптомите му се появили като след първото му уволнение, когато са закрили част от Строителни войски. Забелязах, че е болен, изморяваше се бързо, когато бяхме заедно и се разхождахме в парка, търсеше къде да поседне, когато виждаше пейка ми казваше „ела да поседнем“; като постои около пет-десет минути, ставаше и тръгваше отново. Забелязах, че си влачи единия крак. Преди това често сме се разхождали, ходили сме и по четири километра пеша, в парка на Б. и на В.. Преди живеех на шестия етаж в блока, той идваше често и се изкачваше без проблем, защото нямахме асансьор, а сега живея на втори етаж, но той не иска да идва, защото не може да се качи до апартамента. Когато се виждахме, ми разказваше за уволнението си. Беше загрижен за бъдещето си, каза ми, че веднага е започнал да търси работа, но не е успявал да намери нещо по неговата специалност. Беше напрегнат, нервен, не толкова контактен. Аз често съм го търсил, при срещите ни не ми е казвал да има проблеми с половинката си, забелязах, че сложи очила. Каза, че не вижда добре, при четене буквите му се размазват и още забелязах, че при ходене си влачи крака. Може да се каже, че той е буден човек, общителен, виждаме се, разменяме си книги. След като го възстановиха на работа, той не можа да се адаптира, намери си работа по специалността и напусна, той е строителен инженер.

Съдът и страните нямаха повече въпроси и свидетелят беше освободен от залата, като му се върна документа за самоличност.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА възможност на вещото лице да работи по заключението.

УКАЗВА на вещото лице да вземе предвид и показанията от днес разпитаните свидетели.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 27.01.2022 г., от 15.00 часа, за която дата и час страните уведомени в съдебно заседание.

Да се уведоми вещото лице.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.25 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: